

Warszawa, dnia 5 listopada 2025 r.

Poz. 1524

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia 4 listopada 2025 r.

w sprawie sposobu obliczania współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej oraz wartości pomocy publicznej uzyskanej przez odbiorcę przemysłowego

Na podstawie art. 53 ust. 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361, 1847 i 1881 oraz z 2025 r. poz. 303, 759 i 1218) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób obliczania:

- 1) współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej;
- 2) wartości pomocy publicznej uzyskanej w wyniku skorzystania z uprawnień, o których mowa w art. 53 ust. 1 i art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, zwanej dalej „ustawą”, oraz w art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 602).

§ 2. 1. Współczynnik intensywności zużycia energii elektrycznej określony w sposób wskazany w art. 53 ust. 2 ustawy, oznaczony symbolem „Ei”, oblicza się według wzoru:

$$Ei = \left(\frac{C}{GVA} \right) \cdot 100\%$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

C – koszty energii elektrycznej zużytej na własne potrzeby w trzech ostatnich latach poprzedzających rok realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy, a w przypadku gdy działalność gospodarcza, o której mowa w art. 52 ust. 6 pkt 1 ustawy, jest wykonywana w okresie krótszym niż trzy lata, w okresie wykonywania tej działalności, wyrażone w złotych,

GVA – wartość dodaną brutto w trzech ostatnich latach poprzedzających rok realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy, a w przypadku gdy działalność gospodarcza, o której mowa w art. 52 ust. 6 pkt 1 ustawy, jest wykonywana w okresie krótszym niż trzy lata, w okresie wykonywania tej działalności, wyrażoną w złotych.

2. Do kosztów energii elektrycznej zużytej na własne potrzeby, oznaczonych symbolem „C”, o którym mowa w ust. 1, zalicza się koszty:

- 1) zakupu lub wytworzenia energii elektrycznej na własne potrzeby przez odbiorcę przemysłowego, w tym także:
 - a) uiszczoną opłatę, o której mowa w art. 95 ust. 1 ustawy, zwaną dalej „opłatą OZE”,
 - b) koszty realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy,

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – klimat, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. poz. 995).

- c) opłaty za usługi dystrybucji lub przesyłania energii elektrycznej,
 - d) uiszczoną opłatę kogeneracyjną, o której mowa w art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, zwaną dalej „opłatą kogeneracyjną”,
 - e) uiszczoną opłatę mocową, o której mowa w art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy (Dz. U. z 2025 r. poz. 610 i 1302);
- 2) udziału w systemie wsparcia odnawialnych źródeł energii w danym roku, oznaczone symbolem „Ui”, o którym mowa w ust. 3, które odbiorca przemysłowy poniósłby, gdyby nie skorzystał z ulg, o których mowa w art. 53 ust. 1 ustawy;
 - 3) udziału w systemie wsparcia odnawialnych źródeł energii w danym roku, oznaczone symbolem „Uoi”, o którym mowa w ust. 4, które odbiorca przemysłowy poniósłby, gdyby nie skorzystał z ulg, o których mowa w art. 96 ust. 2 ustawy;
 - 4) udziału w systemie wsparcia wysokosprawnej kogeneracji w danym roku, oznaczone symbolem „Uki”, o którym mowa w ust. 5, które odbiorca przemysłowy poniósłby, gdyby nie skorzystał z ulg, o których mowa w art. 62 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;
 - 5) akcyzy od energii elektrycznej, które odbiorca przemysłowy poniósłby, gdyby nie skorzystał ze zwolnienia, o którym mowa w art. 30 ust. 7a ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 126, 222 i 340);
 - 6) akcyzy od energii elektrycznej, które odbiorca przemysłowy poniósłby, gdyby nie skorzystał ze zwolnienia, o którym mowa w art. 31d ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

3. Koszty udziału w systemie wsparcia odnawialnych źródeł energii w danym roku, oznaczone symbolem „Ui”, oblicza się według wzoru:

$$U_i = \frac{\frac{100\% - E_{ui}}{100\%} \cdot Z_{oi-z} \cdot O_{zjoi} \cdot E_{oi}}{100\%} + \frac{\frac{100\% - E_{ui}}{100\%} \cdot Z_{oi-b} \cdot O_{zjbi} \cdot E_{oi}}{100\%}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- E_{ui} – udział ilości energii elektrycznej określony w art. 53 ust. 1 ustawy, w odniesieniu do którego został dla danego odbiorcy przemysłowego wykonany obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy, w danym roku „i”, wyrażony w procentach,
- Z_{oi-z} – udział, o którym mowa w art. 59 pkt 1 ustawy albo w przepisach wydanych na podstawie art. 60 ustawy, w danym roku „i”, wyrażony w procentach,
- Z_{oi-b} – udział, o którym mowa w art. 59 pkt 2 ustawy albo w przepisach wydanych na podstawie art. 60 ustawy, w danym roku „i”, wyrażony w procentach,
- O_{zjoi} – jednostkową opłatę zastępczą oznaczoną symbolem O_{zjo} , o której mowa w art. 56 ust. 1 ustawy, obowiązującą w danym roku „i”, wyrażoną w zł/MWh,
- O_{zjbi} – jednostkową opłatę zastępczą, oznaczoną symbolem O_{zjb} , o której mowa w art. 56 ust. 1 ustawy, obowiązującą w danym roku „i”, wyrażoną w zł/MWh,
- E_{oi} – ilość energii elektrycznej zakupionej na własny użytek i zużytej przez odbiorcę przemysłowego w danym roku „i”, wyrażoną w MWh.

4. Koszty udziału w systemie wsparcia odnawialnych źródeł energii w danym roku, oznaczone symbolem „Uoi”, oblicza się według wzoru:

$$U_{oi} = \frac{(100\% - E_{ui}) \cdot S_{Ri} \cdot E_{oi}}{100\%}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- E_{ui} – udział ilości energii elektrycznej określony zgodnie z art. 96 ust. 2 ustawy, w odniesieniu do której została od danego odbiorcy przemysłowego pobrana opłata OZE, w danym roku „i”, wyrażony w procentach,
- S_{Ri} – stawkę opłaty OZE, o której mowa w art. 98 ust. 1 ustawy, obowiązującą w danym roku „i”, wyrażoną w zł/MWh,
- E_{oi} – ilość energii elektrycznej zakupionej na własny użytek i zużytej przez odbiorcę przemysłowego w danym roku „i”, wyrażoną w MWh.

5. Koszty udziału w systemie wsparcia wysokosprawnej kogeneracji w danym roku, oznaczone symbolem „Uki”, oblicza się według wzoru:

$$U_{ki} = \frac{(100\% - E_{ui}) \cdot SR_{ki} \cdot E_{oi}}{100\%}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

E_{ui} – udział ilości energii elektrycznej, określony zgodnie z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, w odniesieniu do której została od danego odbiorcy przemysłowego pobrana opłata kogeneracyjna, w danym roku „i”, wyrażony w procentach,

SR_{ki} – stawkę opłaty kogeneracyjnej, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 64 ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, obowiązującą w danym roku „i”, wyrażoną w zł/MWh,

E_{oi} – ilość energii elektrycznej zakupionej na własny użytek i zużytej przez odbiorcę przemysłowego w danym roku „i”, wyrażoną w MWh.

6. Wartość dodaną brutto, oznaczoną symbolem „GVA”, o którym mowa w ust. 1, oblicza się dla:

- 1) jednostek sporządzających rachunek zysków i strat zgodnie z art. 47 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120, z późn. zm.²⁾) w wariantcie porównawczym – jako przychody netto ze sprzedaży i zrównane z nimi pomniejszone o koszty działalności operacyjnej po wyłączeniu kosztów amortyzacji, wynagrodzeń oraz ubezpieczeń społecznych i innych świadczeń pracowniczych, powiększone o pozostałe przychody operacyjne oraz pomniejszone o pozostałe koszty operacyjne;
- 2) jednostek sporządzających rachunek zysków i strat zgodnie z art. 47 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości w wariantcie kalkulacyjnym – jako przychody netto ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów pomniejszone o koszty sprzedanych produktów, towarów i materiałów, koszty sprzedaży oraz koszty ogólnego zarządu po wyłączeniu kosztów amortyzacji, wynagrodzeń oraz ubezpieczeń społecznych i innych świadczeń pracowniczych, powiększone o pozostałe przychody operacyjne oraz pomniejszone o pozostałe koszty operacyjne;
- 3) jednostek sporządzających sprawozdania finansowe jednostki zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości na podstawie art. 45 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości – jako przychody ze sprzedaży powiększone o pozostałe przychody, pomniejszone o koszty działalności operacyjnej po wyłączeniu kosztów amortyzacji oraz kosztów świadczeń pracowniczych, w tym kosztów wynagrodzeń oraz ubezpieczeń społecznych i innych świadczeń pracowniczych, oraz pomniejszone o pozostałe koszty operacyjne;
- 4) jednostek niesporządzających sprawozdań finansowych jednostki zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości na podstawie art. 45 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości – w sposób określony dla jednostek, o których mowa w pkt 1 albo 2.

7. Do obliczania współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej stosuje się dane rzeczywiste, a dla okresu od dnia 1 października do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy, w zakresie, w jakim danych tych nie da się jeszcze ustalić, dane oszacowane na podstawie dostępnych wielkości z analogicznego okresu dwóch lat poprzedzających ten rok, przy uwzględnieniu okoliczności mających wpływ na zmianę warunków wykonywania działalności gospodarczej przez odbiorcę przemysłowego.

§ 3. Do obliczania kosztów energii elektrycznej zużytej na własne potrzeby, oznaczonych symbolem „C”, o którym mowa w § 2 ust. 1, oraz wartości dodanej brutto, oznaczonej symbolem „GVA”, o którym mowa w § 2 ust. 1, nie wlicza się wartości pomocy publicznej uzyskanej z tytułu rekompensat, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1215 oraz z 2025 r. poz. 759), za dany rok kalendarzowy.

§ 4. 1. Wartość pomocy publicznej uzyskanej przez odbiorcę przemysłowego, o którym mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1 ustawy, w wyniku skorzystania z uprawnień, o których mowa w art. 53 ust. 1 ustawy, w danym roku „i”, oznaczoną symbolem „Pwspi”, oblicza się według wzoru:

$$Pw_{spi} = ((K_{spi} + K_{opi}) + (E_{OZEi} \cdot Cozjo_i) + (E_{BIOi} \cdot Cozjbi_i)) \cdot \left(\frac{100\% - E_{ui}}{E_{ui}} \right)$$

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 295 i 1598, z 2024 r. poz. 619, 1685 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 1218.

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- K_{spi} – koszt zakupu netto uzyskanych i przedstawionych do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 59 pkt 1 i 2 ustawy, w odniesieniu do energii elektrycznej zakupionej na własny użytek i zużytej przez odbiorcę przemysłowego na własne potrzeby w danym roku „i”, wyrażony w zł,
- K_{opi} – koszt uiszczanej opłaty zastępczej, o której mowa w art. 52 ust. 1 pkt 2 ustawy, w odniesieniu do energii elektrycznej zakupionej na własny użytek i zużytej przez odbiorcę przemysłowego na własne potrzeby w danym roku „i”, wyrażony w zł,
- E_{OZEi} – ilość energii elektrycznej, wynikającą ze świadectw pochodzenia wydanych dla energii wytworzonej z biogazu rolniczego przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 ustawy oraz wydanych dla energii wytworzonej z innych niż biogaz rolniczy odnawialnych źródeł energii, których odbiorca przemysłowy, o którym mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1 ustawy, nie przedstawił do umorzenia w danym roku lub nie uiszczył opłaty zastępczej, w odniesieniu do energii elektrycznej zakupionej na własny użytek i zużytej przez tego odbiorcę na własne potrzeby w danym roku „i”, wyrażoną w MWh,
- Coz_{oi} – roczną cenę średnioważoną praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia innych niż wydanych dla energii elektrycznej z biogazu rolniczego obowiązującą w danym roku „i”, w którym odbiorca przemysłowy, o którym mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1 ustawy, skorzystał z uprawnień, o których mowa w art. 53 ust. 1 ustawy, publikowaną zgodnie z art. 47 ust. 3 pkt 2 ustawy, jednak nie więcej niż 300,03 zł/MWh, wyrażoną w zł/MWh,
- E_{BIOi} – ilość energii elektrycznej, wynikającą ze świadectw pochodzenia wydanych dla energii wytworzonej z biogazu rolniczego od dnia wejścia w życie rozdziału 4 ustawy, których odbiorca przemysłowy, o którym mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1 ustawy, nie przedstawił do umorzenia w danym roku lub nie uiszczył opłaty zastępczej, w odniesieniu do energii elektrycznej zakupionej na własny użytek i zużytej przez tego odbiorcę na własne potrzeby, w danym roku „i”, wyrażoną w MWh,
- Coz_{ji} – roczną cenę średnioważoną praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia wydanych dla energii elektrycznej z biogazu rolniczego obowiązującą w danym roku „i”, w którym odbiorca przemysłowy, o którym mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1 ustawy, skorzystał z uprawnień, o których mowa w art. 53 ust. 1 ustawy, publikowaną zgodnie z art. 47 ust. 3 pkt 2 ustawy, jednak nie więcej niż 300,03 zł/MWh, wyrażoną w zł/MWh,
- E_{ui} – udział ilości energii elektrycznej określony w art. 53 ust. 1 ustawy, w odniesieniu do którego został dla danego odbiorcy przemysłowego wykonany obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy, w danym roku, wyrażony w procentach.

2. Wartość pomocy publicznej uzyskanej przez odbiorcę przemysłowego innego niż określony w art. 52 ust. 2 pkt 1 ustawy w wyniku skorzystania z uprawnień, o których mowa w art. 53 ust. 1 ustawy, w danym roku, wynika z porozumienia zawartego z przedsiębiorstwem energetycznym wykonującym działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub obrotu tą energią i sprzedającym energię elektryczną odbiorcy przemysłowemu innemu niż wskazany w art. 52 ust. 2 pkt 1 ustawy.

3. W przypadku braku możliwości wyliczenia wartości pomocy publicznej, o której mowa w ust. 1, na podstawie porozumienia, o którym mowa w ust. 2, przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

§ 5. Wartość pomocy publicznej uzyskanej w wyniku skorzystania z uprawnień, o których mowa w art. 96 ust. 2 ustawy, w danym roku „i”, oblicza się według wzoru:

$$Pozei = \frac{(100\% - E_{ui}) \cdot S_{Ri} \cdot E_{oi}}{100\%}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- E_{ui} – udział ilości energii elektrycznej określony zgodnie z art. 96 ust. 2 ustawy, w odniesieniu do której została od danego odbiorcy przemysłowego pobrana opłata OZE, w danym roku „i”, wyrażony w procentach,
- S_{Ri} – stawkę opłaty OZE, o której mowa w art. 98 ust. 1 ustawy, obowiązującą w danym roku „i”, wyrażoną w zł/MWh,
- E_{oi} – ilość energii elektrycznej zakupionej na własny użytek i zużytej przez odbiorcę przemysłowego w danym roku „i”, wyrażoną w MWh.

§ 6. Wartość pomocy publicznej uzyskanej w wyniku skorzystania z uprawnień, o których mowa w art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, w danym roku „i”, oblicza się według wzoru:

$$P_{kogi} = \frac{(100\% - E_{ui}) \cdot SR_{ki} \cdot E_{oi}}{100\%}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

E_{ui} – udział ilości energii elektrycznej, określony zgodnie z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, w odniesieniu do której została od danego odbiorcy przemysłowego pobrana opłata kogeneracyjna, w danym roku „i”, wyrażony w procentach,

SR_{ki} – stawkę opłaty kogeneracyjnej, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 64 ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, obowiązującą w danym roku „i”, wyrażoną w zł/MWh,

E_{oi} – ilość energii elektrycznej zakupionej na własny użytek i zużytej przez odbiorcę przemysłowego w danym roku „i”, wyrażoną w MWh.

§ 7. Do oświadczeń, o których mowa w art. 52 ust. 3 ustawy, składanych w celu uzyskania wpisu do wykazu odbiorców przemysłowych, o którym mowa w art. 52 ust. 4 ustawy, na rok 2026 przepisu § 2 ust. 2 pkt 1 lit. e nie stosuje się.

§ 8. Do dokumentów, o których mowa w art. 54 ustawy, składanych za rok 2025 i 2026 przepisu § 2 ust. 2 pkt 1 lit. e nie stosuje się.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.³⁾

Minister Klimatu i Środowiska: *P. Hennig-Kłoska*

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Klimatu z dnia 27 sierpnia 2020 r. w sprawie sposobu obliczania współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej przez odbiorcę przemysłowego (Dz. U. poz. 1485), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 30 pkt 1 ustawy z dnia 27 listopada 2024 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1847).